15

Як радісно тому, хто може збути вік
Серед таких, як сам! Хто без пихи пустої,
Забувши заздрощі, тривоги й невпокої,
Маєтку бідному виводить лад і лік!

Нещасне прагнення — горнути все під бік —
Нітрохи не гнітить його душі живої,
І всі думки його — не про війну й двобої,
А про вітчизний лан, про власний двір і тік.

Він не втручається у клопоти чужії,
Лише на себе він складає всі надії,
Він сам собі король, він сам бере й дає;

Він у чужих краях добра не проїдає,
Не йде за іншого на смерть — і не жадає
Багатства більшого, ніж те, що в нього є.